

Bet. o. Lovf. om Hærens Ordning.

i Hærløven af 1867, at en kommanderende General indenfor Omraadet af de under hans Befaling staaende Afdelinger har samme Myndighed til at forsette Befalingsmænd som den, der i Fredstid er tillagt Krigsministeren. En saadan Myndighed vil i paakommende Tilfælde vistnok blive tillagt den kommanderende General, men da den er af saa stor Betydning, er det vistnok rettest, at den udtrykkelig anføres.

Swad Hærens Musikpersonale angaar, er der først en mindre Forandring, som maa anbefales, nemlig en Forlængelse af den Tid, i hvilken Korporal-Hornblæsere og Korporal-Trompetere samt Hornblæsere og Trompetere antages til Tjeneste, til fra 1 Aar ad Gangen at være 2 Aar ad Gangen; det har nemlig altfor hyppigt vist sig, at den Paagældende, naar han havde lært at blæse eller paa anden Maade ved den ham givne Undervisning var istand til at sikke sig et Erhverv udenfor den militære Stilling, tog sin Afsted. Større Forandringer i Afsnittet om Musikpersonalet ville fremkomme, hvis Ministeriet maatte dele Kommissionens Anskuelse om Unskeligheden af, at der ved Besættelsen af de høiere Musikerstillinger gives friere Valg end dem, som Forlaget hjemler, samt om Unskeligheden af, at Musikerne af de laveste Grader efter visse Aar kunne erholde en høiere Karakter end den, der svarer til deres Grad. Dygtigheden som Musikker maa sikkert mere end Tjenesteløberens som saadan være Udkomst for den, der skal lede en Afdelings Musik, og hvad sidstnævnte Omst. angaar, er det fremsat som Følge af den Uvilfredshed, der stadig og ofte med Grund føres af Musikpersonalets laveste Grader over, at de i Respektforholdet til Befalingsmænd af Underofficersklassen ere meget uheldigt stillede derved, at de som oftest i meget længere Tid end disse maa forblive i de lavere Grader.

Vende vi os dernæst til de til Hæren knyttede Institutioner, er der for Auditørkorpsets Vedkommende kun at bemærke, at Erfaringen har godgjort Vanskeligheden af i Sygdomstilfælde og under Batancer at faae Auditørforretningerne besørge, ligesom ogsaa, at Auditørernes ringe Tal ofte har lagt Hindring i Veien ikke blot for Sagernes hurtige Tilendebringelse, men ogsaa for deres grundige Undersøgelse, der i mange Tilfælde bliver forspilt derved, at Forhør ikke kan holdes i det beleilige Dieblit. Kommissionen tror det derfor rettest at foreslaa en Forhøjelse af Auditørernes Antal fra 8 til 9.

Swad Forpleiningskorpset derimod angaar, er det mere gennemgribende Forandringer, hvortil man er kommen, idet man ikke alene maa foreslaa en Forøgelse af Korpsets faste Personale, men ogsaa en anden Ordning af Korpset. Idet de Midler, Forpleiningskorpset har til at skaffe sig den nødvendige Tilgang til sin Embedsmandsklasse, have vist sig utilstrækkelige, og der kan være Frygt for, at man ved den nuværende Ordning ikke i Tidens Løb vil være istand til at faae Pladserne ved den øvrige Administration tilfredsstillende besatte, maa Kommissionen i Overensstemmelse med, hvad der i de senere Hærløvsforslag er opstillet, foreslaa, at Korpset gives en militær Ordning, hvorved det vil blive muligt for Officerer at træde over i Korpset. Motiveringen af en saadan Ordning er isørigt saa ofte fremsat, at Kommissionen ikke skal opholde sig videre derved; den skal blot anføre, at Ordningen medfører, at Embedsmændene blive Officerer, og at de stilles under samme Vilkaar som deres Kammerater af samme Grad i Baabnene. I Overensstemmelse hermed maa da Antallet af Reserveintendant, der skulle være til Tjeneste i Fredstid, foreslaas bestemt til 6 istedetfor til 10; naar nemlig omtrent hver 10de Balance i Intendantklassen antages at ville blive besat med en Officer, omtrent hver 10de med en Underofficer, Resten med Reserveintendant, maa Antallet af disse kun være 6, naar de skulle have Udfigt til lige saa hurtig Forfremmelse som Baabnernes Sekondlieutenanter; et Antal af 10 Reserveintendant er vistnok ogsaa for høit til, at man kan gjøre Regning paa at faae Pladserne besatte; det er fremdeles i Overensstemmelse med det Ovenansørte, at det Lidsrum, en Reserveintendant skal have tjent som saadan for at kunne forfremmes til Intendant, foreslaas fastsat til 1 istedetfor 2 Aar. Men formindskes Antallet af Reserveintendant med 4, maa Antallet af Intendant forøges med 4, og da det derhos maa anses nødvendigt, at Fæstningsartilleriregimentets Batalioner med Hensyn til Intendant stilles paa samme Fod som Fodfolkets Liniebatalioner, saa at hver faar en Afdelingsintendant, der forbliver ved den, naar den mobiliseres, maa Tallet yderligere forøges med 3; der maa altsaa i det Hele paaregnes 53 Overintendant og Intendant, og af disse foreslaas paa Grund af Stillingens Betydning og Behovet ved Mobilisering de 24 at skulle være Overintendant, de 29 Intendant; antages, som ovenomtalt, omtrent hver 10de Balance i Intendantklassen at blive besat med en Officer — en Kapitain, der træder ind som Overintendant, — omtrent hver 10de med en Underofficer, der træder ind som Intendant, vil dette Forhold ogsaa paa det Nærmeste svare til, hvad der gjælder for Baabnene. Forpleiningskorpsets Chef foreslaas at være Oberst, Stabsintendanterne Oberstlieutenanter, Overintendanterne Kapitain, Intendanterne Premierlieutenanter og Reserveintendanterne Sekondlieutenanter, og